

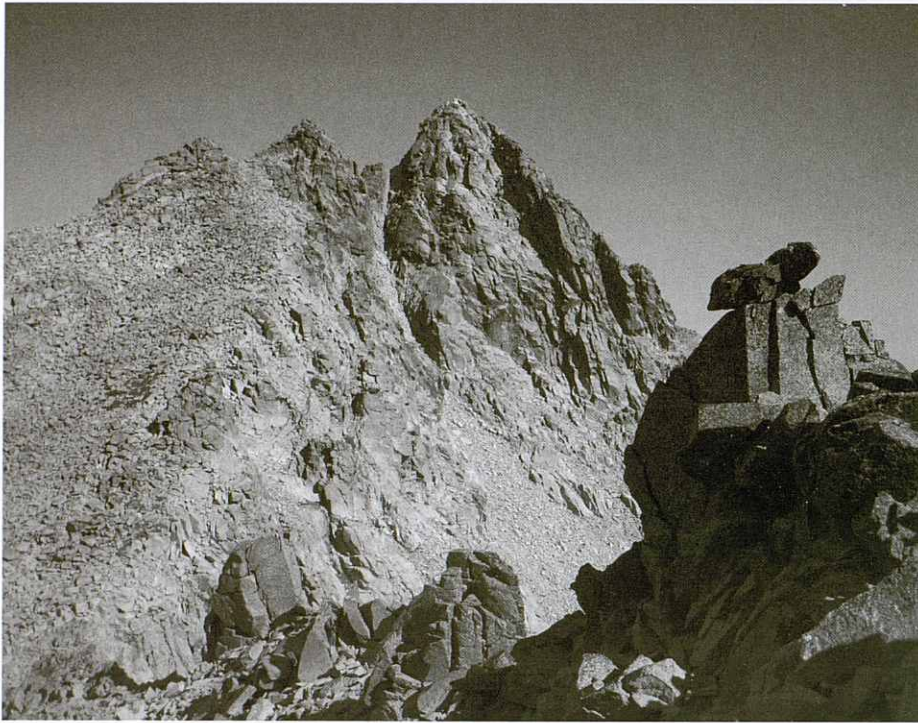
ga i deserta vall per un, a trams, desdibuixat sender que arrenca del petit poble de Navamediana. De nou una vall ampla i seca, de color grog amb les taques verdes dels arbres esclarissats. A Las Hoyue-

las s'acaba el tram marcat com a PR i aquí tot just comença l'alta muntanya, en aquest cas d'amples, pelades i eixutes carenes. Moltes cabres com sempre i moltes vaques també al voltant d'on brolla l'ai-

gua. Assolim el cim del Berrueco de Bohoyo i les dues puntes del Meapoco, aquest darrer cim abocat ja sobre el preciós circ de 5 Lagunas. Amples cims d'extensa panoràmica cap a les infinites explanades del nord i el sud de la serralada. I continuem la volta cap la Plaza de Toros, el Calvitero cobert de *piornales* (ginesteres) i davallada de nou a Las Hoyuelas d'on retornem al poble pel mateix camí. Larga excursió aquesta sense cap mena de complicació per tancar aquesta setmana complerta de les vacances d'estiu.

Hi vàrem anar el Joan Mundet, el Paco Bolsa i el qui signa aquest escrit.

Josep Gargallo

Pic Almanzor des del Cuchillar de Navajas. Foto: Joan Mundet.

Una travessa per les muntanyes del Bolkar a la serralada del Taurus (Turquia) i l'ascensió a l'Ararat (Kurdistan)

Durant la primera quinzena d'agost hem viatjat a la península d'Anatòlia per conèixer i fer una mica de muntanya per dos indrets diferents però ben interessants.

El primer que visitem és el massís del Bolkar a la serralada del Taurus. Aquesta cadena muntanyosa, de plegament alpí, està situada entre el gran plató de l'Anatòlia i la mar Mediterrània. Les verdes pastures a l'estiu, la seva accidentada orografia i els seus cims de més de tres mil metres fan que sigui d'un gran interès. El terreny és calcari i s'assembla força als indrets del Pirineu que també ho són. Inclús les alçades són semblants. És molt bonic i solitari. No vàrem trobar-hi a ningú més que els pastors nòmades amb els seus ramats i les seves tendes que ens oferien iogurt, formatge i kéfir. Això després de fer-nos passar a dins les tendes i convidar-nos a fer el te.

El segon és en ple Kurdistan en una zona molt militaritzada a prop de la frontera amb Iran. Enmig del pla, s'aixequen dos volcans, el Petit Ararat, que fa uns 3.700 metres del qual n'està prohibida l'ascensió, i l'Ararat (Agri Dag) de 5.137 metres el qual sí que se'n permet l'ascensió, des de fa uns anys, però demanant el permís corresponent als militars turcs. Segons la Bíblia l'arca de Noè va quedar parada a dalt del cim després del diluvi. "Està escrit que el dia 17 del setè mes, l'arca de Noè es va assentar dalt del cim del Mont Ararat"

Sortim de Barcelona i després de fer una escala a Istanbul, volem fins a Kaissery al centre de Turquia i allà ens trobarem al Ramsés que serà el guia que tindrem al Taurus. Tot seguit ens traslladem, amb cotxe, fins a la ciutat d'Ürgüp en el bell mig de la Capadòcia.

Dia 2.- Avui visitem i caminem una mica per alguns dels fantàstics paisatges de la Capadòcia que no són altra cosa que el resultat d'un caprici orogènic en la qual ha pres part la poderosa acció dels volcans, la pluja, el vent i, per descomptat, el pas del temps. Passegem per la zona de Devrent (vall de la Fantasia) i després per Kizilvadi (Vall Roja) i veiem també l'església Uzumlu del segle IX. Tornem a Urgup.

Dia 3.- Avui fem el viatge cap a les muntanyes del Bolkar a la serralada del Taurus. Pel camí recollirem a Yussuf que serà el guia de l'Ararat tot i que també el tindrem al Taurus i fem una parada a Ivriz per visitar les restes i relleus dels hitites (S. IX-XII a.C.). Arribem a Delimahmutlar nucli de cases en mig d'una vall plena de cirerers farcits de cireres. És el poble d'on és en Ramsés. Just en aquests dies estan en plena feina de la recollida de cireres. Ens n'ofereixen i són boníssimes. Delimahmutlar, a prop d'Eregli és on començarem els sis dies de travessa per aquestes grans, solitàries i singulars muntanyes. Caminarem una horeta i muntem el primer campament a Kapuz-